ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

Ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Σουηδία εἶναι πάνοπλες «ὡς τὰ δόντια»

ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΙ ΑΜΥΝΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ, ('Ιδ. Ὑπηρ.).—"Οσο καὶ νὰ φαίνεται περίεργο, οἱ πιὸ ἀξιοπρόσεκτες σχεδὸν φωτογραφίες τῆς χρονιᾶς, ἦταν μιὰ ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, καὶ μιὰ ἀπὸ τὴ Σουηδία. Παρμένες καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια τοῦ ἑλβετικοῦ καὶ τοῦ σουηδικοῦ στρατοῦ, ἀντιστοίχως.

Δύο χῶρες μὲ ἀδιατάρακτη οὐδετερότητα, ποὺ καλύπτει γενεὲς ὁλόκληρες, προβάλλουν στὸ προσκήνιο μὲ τὰ ὑπερσύγχρονα ὅπλα τους.

Ἡ λέξη «ὑπερσύγχρονα» ἀσφαλῶς περιέχει μιὰ δόση ὑπερβολῆς. Γιατὶ οὔτε ἡ Σουηδία, οὔτε ἡ Ἑλβετία διαθέτουν πυρηνικὰ ὅπλα. Στὰ συμβατικὰ μέσα πολέμου ὅμως, ἰδιαίτερα τοῦ στρατοῦ καί, κατὰ δεύτερο λόγο τῆς ἀεροπορίας, τόσο οἱ Σουηδοί, ὅσο καὶ οἱ Ἑλβετοί, δὲν ἔχουν πολλὰ πράγματα νὰ διδαχτοῦν ἀπὸ τὶς γνωστές καὶ «καθιερωμένες» στρατιωτικὲς δυνάμεις.

Γιατί ὅμως, ἐξοπλίζονται αὐτὲς οἱ δύο χῶρες; Ποιὸς τὶς ἀπειλεῖ; Γιατὶ ξοδεύουν τόσο μεγάλα ποσὰ γιὰ ἅρματα μάχης, ἀεροπλάνα, κανόνια, καταφύγια, ποὺ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ποτέ; Στὰ σύνορά τους δὲν καταγράφηκαν ποτέ ἐπεισόδια. Γιὰ ποιὸ λόγο λοιπὸν διατηροῦν ἔνοπλες δυνάμεις καὶ προσαρμόζουν συνεχῶς τὴν πολεμικὴ μηχανή τους;

«Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἴσως περίεργο γιὰ πολλοὺς, ἁπλό ὅμως γιὰ μᾶς» δηλώνει Ἑλβετὸς ἀνώτερος ἀξιωματικός. Ἐξοπλιζόμαστε γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Θὰ ἀνιπαρατηρήσουν πολλοὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι περιττό, ἀφοῦ θὰ ἡττηθοῦμε, σὰν μικρὴ χώρα ποὺ εἴμαστε Πόσες ὅμως ἀπὸ τὶς συνεχῶς ἐξοπλιζόμενες χῶρες τοῦ κόσμου πιστεύουν ὅτι θὰ νικήσουν σὲ πεῖρα πολέμου; Λίγες. Καὶ ὅμως, ὅλες οἱ ἄλλες ἐξοπλίζονται μέχρις ὀδόντων γι' αὐτὸ ποὺ ἔγινε κλασσικὸ πιά — γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Σὰν λαὸς δὲν ἔχομε δική μας πεῖρα πολέμου. Μᾶς φτάνει ὅμως ἡ πεῖρα τῶν ἄλλων. Ἐπίσης, μᾶς φτάνει τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἠθικὴ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς βρίσκεται στὸ κατώτερο σημεῖο της. Ἡ ἐμπιστοσύνη, τείνει νὰ ἐκλείψει ὁριστικὰ ἀπὸ τὸν κόσμο, ἐνῷ τὸ δίκαιο τοῦ ἰσχυροτέρου, ἀχρηστεύει κάθε ἔννοια δικαιοσύνης. Ἐξοπλιζόμαστε λοιπὸν καὶ ἐμεῖς ὅπως ὅλοι».

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΣΟΥΗΔΙΑ

Μὲ τὰ ἴδια περίπου λόγια ἕνας Σουηδὸς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐξηγεῖ τὸ νόημα τῆς ἀμυντικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας του. Καὶ ἡ Σουηδία θεωρεῖται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς βαρύτερα ἐξοπλισμένες χῶρες τῆς Εὐρώπης.

«Ἡ ἀρχὴ τοῦ «παντὸς ἐνδεχομένου» ἀποτελεῖ τὴν καταξίωση, τῆς ἀμυντικῆς μας πολιτικῆς, δηλώνει. Ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο σχι ζοφερενῆ, ἀδίστακτο, δεσποζόμενο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἡ Σουηδία διαθέτει σημαντικὸ μέρος τῶν ἐθνικῶν της πόρων γιὰ τὸ στρατό της, τὴν ἀεροπορία της καὶ τὸ ναυτικό της. Γιὰ νὰ μὴν ἐξαρτᾶται μάλιστα ἀπὸ ξένους «προστάτες», δημιούργησε δική της, πολεμικὴ βιομηχανία. Εἴμαστε αὐτοδύναμοι σὲ ὅπλα συμβατικοῦ πολέμου. Τὰ σουηδικὰ ἅρματα μάχης εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα στὸν κόσμο. Τὰ σουηδικὰ ἀεροπλάνα ἐπίσης καὶ τὰ κανόνια τὸ ἴδιο. Παρακολουθοῦμε τὴν ξένη πολεμικὴ τεχνολογία, σὲ κάθε τομέα. Καὶ εἶναι πασίγνωστο, ὅτι θὰ μποροῦσαμε ἂν θέλαμε, νὰ κατασκευάσουμε ἀκόμα καὶ πυρηνικὰ ὅπλα.

»Οἱ ἐξοπλισμοί μας δὲν στρέφονται ἐναντίον κανενός, προσθέτει. Δὲν ἀπειλοῦμε κανέναν. Δὲν ἐποφθαλμιοῦμε τὰ δίκαια κανενός. Ξέρουμε ὅμως μὲ πόση εὐκολία, ὑπὸ συνθῆκες πρόσφορες, μπορεῖ νὰ βρεθεῖ ἡ χώρα μας κάτω ἀπὸ τελεσίγραφο. Σέ μιὰ τέτοια περίπτωση, ὁ εἰσβολέας, ὅποιος καὶ νὰ εἶναι, θὰ βρεθεῖ ἀντιμέτωπος μ' ἕνα λαὸ πάνοπλο μὲ ἕνα στρατὸ ἀπὸ 500.000 στρατιῶτες πρώτης γραμμῆς καὶ μίαν ἀεροπορία ἀπὸ τὶς πιὸ δυναμικὲς στὴν Εὐρώπη. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποπέσει σὲ ἐννοιολογικὸ λάθος ἀναφορικὰ μὲ τὴν οὐδετερότητα».

Σπάνια μιλοῦν Ἑλβετοὶ ἢ Σουηδοὶ ἀξιωματικοί. Οὔτε στὴ μιὰ χώρα, οὔτε στὴν ἄλλη ἐπιτρέπεται στοὺς στρατιωτικοὺς νὰ προβαίνουν σὲ δηλώσεις. Ἐνίοτε, ὅμως, ὑπάρχει μιὰ ἄνωθεν ἄδεια — ἢ μιὰ παράβαση νόμου καὶ κανόνων. Στὴν προκειμένη περίπτωση συμβαίνει τὸ πρῶτο. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη οἱ δηλώσεις τους παίρνουν ξεχωριστὴ βαρύτητα. Ἐκφράζουν μιὰ πραγματικότητα, δίχως μελόδραμα.

ΔΥΟ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

"Αν δὲν ὑπῆρχαν τὰ γνωστὰ ἀπὸ στρατιωτικὰ περιοδικὰ στοιχεῖα, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι οἱ δύο στρατιωτικοὶ κομπορρημονοῦν. Τὰ στοιχεῖα εἶναι ὅμως πολὺ ἐν τυπωσιακά, ἀκόμα καὶ γιὰ πολίτες χωρῶν μὲ πολεμικὴ πεῖρα, χωρῶν ἀπειλουμένων ἀπὸ ἄρπαγες γείτονες, καθὼς εἶναι ἡ Ἑλλάς.

Ὁ Ἕλληνας ἀναγνώστης, ποὺ ξέρει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἔκταση 50.547 τετραγωνικῶν μιλίων, πληθυσμὸ 9.100.000 ψυχὲς καὶ ἔνοπλες δυνάμεις σὲ γνωστὰ περίπου «ὕψη», θὰ μπορέσει νὰ ἐκτιμήσει συγκριτικὰ τὸν βαθμὸ τῆς πολεμικῆς προετοιμασίας τῶν δύο χωρῶν τῆς κλασσικῆς οὐδετερότητας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Ἑλβετίας. Τὰ παραθέτουμε γιὰ νὰ τεκμηριωθεῖ ἡ θέση, ποὺ παίρνουν οἱ δύο στρατιωτικοί.

ΣΟΥΗΔΙΑ:
ΕΚΤΑΣΗ: 173.655 τετρ. μίλια.
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 8.208.000 ψυχές.
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Παρατακτοὶ σὲ πρώτη κινητοποίηση 750.000.
ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ: 1.500.
ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ: 3.000.
ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ: 4.500 δολλάρια.

ΕΛΒΕΤΙΑ
ΕΚΤΑΣΗ: 15.241 τετρ. μίλια.
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 6.400.000 ψυχές.
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Σὲ πλήρη κινητοποίηση 625.000.
ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ: 300.
ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ: 1.000.
ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ 5.500 δολλάρια, τὸ ὑψηλότερο στὸν προηγμένο κόσμο.

Γιὰ χῶρες οὐδέτερες, γιὰ χῶρες ποὺ δὲν ἀναφέρονται στὴν ἱστορία τῶν συγχρόνων πολέμων, οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἐντυπωσιακοί. Καὶ σημαίνουν φυσικὰ χρῆμα, πολὺ χρῆμα. Οἱ ἀμυντικὲς δαπάνες τῆς Σουηδίας, σὲ ἀπολυτους ἀριθμοὺς εἶναι αἰσθητὰ μεγαλύτερες ἀπὸ τὶς ἀμυντικὲς δαπάνες τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σουηδικὴ ἀεροπορία εἶναι ἐφάμιλλη τῆς γαλλικῆς, μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ καὶ περίπου ἰσοδύναμη μὲ τὴν δυτικογερμανική. Κάθε φορὰ ποὺ ἔχει ὁμαδικὰ γυμνάσια ἡ ἐμφάνισή της στοὺς αἰθέρες εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐντυπωσιακή.

ΚΥΡΙΟ ΒΑΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ

Ὅπως εἶναι φυσικό, οἱ ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τῶν δύο ἀναφερομένων στὴν παροῦσα ἀντάπόκριση χωρῶν, εἶναι ἀμυντικὲς καὶ μόνο. Ἐπιθετικὰ ὅπλα δὲν ὑπάρχουν, οὔτε στὸ ἕνα ὁπλοστάσιο, οὔτε στὸ ἄλλο. Ὡστόσο οἱ Σουηδοὶ ἀναπτύσσουν τὸ πυραυλικὸ ὅπλο σὲ τόση κλίμακα, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὸ «προεκτείνουν» καὶ σὲ ἐπιθετικό.

Οἱ Σουηδοὶ διαθέτουν ὅλα τὰ εἴδη τῶν πυραύλων ποὺ διαθέτουν οἱ χῶρες τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μακρὰς ἀκτίνας δράσεως. Διαθέτουν πυραύλους ἀέρος — ἀέρος καὶ ἀέρος ἐδάφους— ἐδάφους καὶ ἐδάφους— ἀέρος γιὰ τὶς χερσαῖες δυνάμεις καὶ τὰ ἀντιαεροπορικὰ σώματα. Ἐπίσης πυραύλους γιὰ τὰ καράβια τους. Ἀριθμοὶ δὲν εἶναι γνωστοί, ἀλλὰ λέγεται ὅτι ἡ Σουηδία ἔχει μελετήσει καὶ ἐφαρμόσει τὸ σύστημα τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ μὲ τὸν σχεδὸν ἀπαραβίαστο ἐναέριο χῶρο.

Σκοπὸς αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως τοῦ πυραυλικοῦ συστήματος ποὺ συμπληρώνεται μὲ τέλειο δίκτυο ραντὰρ εἶναι ἡ ἄμεση καταστροφὴ κάθε ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου ποὺ θὰ παραβίαζε τὸν σουηδικὸ ἐναέριο χῶρο. Τὰ σουηδικὰ πολεμικὰ ἐργοστάσια κατασκευάζουν κατὰ μάζες ἀντιαεροπορικοὺς πυραύλους, ὅπως ἐπίσης ἀντιαρματικούς.

«Οἱ Σουηδοὶ δὲν κατονομάζουν τὸν θεωρούμενο σὰν πιθανὸ ἐχθρό, μεταδίδει ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς γαλλικῆς «Ὠρόρ» καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ μὴν προκαλέσουν τὸν μεγάλο γείτονα, δηλαδὴ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Κανεὶς Σουηδὸς δὲν πιστεύει καὶ δὲν συζητεῖ τὸ ἐνδεχόμενο νὰ προκύψει μιὰ εἰσβολὴ ἀπὸ χώρα τοῦ ΝΑΤΟ. Ὅλοι ἀντίθετα, ὅταν γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἀμυντικὴ ὀργάνωση τῆς χώρας, ἔχουν στὸ νοῦ τους τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἀπὸ τὴν ἐπομένη τοῦ πολέμου σημειώθηκαν μερικὲς «παρεξηγήσεις», ὄχι τύπου μεθοριακῶν ἐπεισοδίων πάντως, οἱ ὁποῖες ἐνίσχυσαν αὐτὴ τὴν ἐμμονὴ ἰδέα τοῦ πιθανοῦ ἐξ ἀνατολῶν καὶ νοτιοανατολῶν ἐχθροῦ. Αὐτὲς οἱ παρεξηγήσεις ἦταν ἕνα μεγάλο σκάνδαλο κατασκοπείας, μερικὲς παραβιάσεις τῶν σουηδικῶν χωρικῶν ὑδάτων ἀπὸ σοβιετικὰ ὑποβούχια, ἐπιδεικτικὰ γυμνάσια τοῦ σοβιετικοῦ ναυτικοῦ στ' ἀνοικτὰ τῶν σουηδικῶν ἀκτῶν, σὲ διεθνῆ πάντως νερά, ἀντιδικίες σὲ θέματα τῆς ὑφαλοκρηπίδας, περιπτώσεις ὀξείας πολεμικῆς τοῦ τύπου, περιπτώσεις φυγάδων ποὺ βρίσκουν ἄσυλο στὴ Σουηδία κλπ. Κάθε ἐπεισόδιο χωριστὰ δὲν συνιστοῦσε ἐθνικὸ ζήτημα, ὅλα μαζὶ ὅμως συνιστοῦσαν καὶ συνιστοῦν. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι στὴ Σουηδία παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς ἀντιφατικὸ φαινόμενο: Ἐκτεταμένος ἀντιαμερικανισμὸς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, φανερὰ καὶ συχνὰ ἐκδηλούμενος. Ἀμυντικὰ μέτρα σὲ τεράστια ἀναλογικῶς κλίμακα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση μιᾶς ἐνδεχομένης σοβιετικῆς ἐπιθέσεως. Οἱ Σουηδοὶ βρίζουν τοὺς Ἀμερικανούς, δίχως νὰ τοὺς φοβοῦνται στὸ παραμικρό. Ἀντίθετα συμπεριφέρονται ἄψογα ἀπέναντι στοὺς Ρώσους, μολονότι τοὺς φοβοῦνται. Καὶ τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται ἁπλὸ ἀπὸ κάθε Σουηδὸ πολίτη».

ΟΙ ΑΘΕΑΤΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ

Καὶ στὴν Ἑλβετία καὶ στὴ Σουηδία οἱ στρατιωτικοὶ εἶναι ἀθέατοι σχεδόν. Σπάνια βλέπει κανεὶς στρατιωτικὴ στολή. Κανεὶς δὲν ἐκφράζεται δυσμενῶς γιὰ τὴν ἡγεσία τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, κι' αὐτὸ γιατὶ ποτὲ δὲν ἀνέλαβαν καμμὶαν ἀνάμιξη σὲ ἀλλότρια ἔργα, ἰδίως στὴν πολιτική. Ἡ ὕπαρξη στρατοῦ φαίνεται ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, σὲ περιπτώσεις θεομηνιῶν ἢ στρατιωτικῶν γυμνασίων.

Στὴ Σουηδία, καθὼς εἶναι γνωστό, ὅλοι οἱ ἐνδεχόμενοι στρατιῶτες ἐνὸς αἰφνιδιαστικοῦ πολέμου ἔχουν τὰ ὅπλα τους στὰ σπίτια τους καὶ γυμνάζονται κάθε τόσο γιὰ πολὺ σύντομα χρονικὰ διαστήματα, ἀπὸ 10 —20 ἡμέρες στὶς ἕδρες τῶν ταγμάτων ἐθνοφρουρᾶς ποὺ καλύπτουν ὅλη τὴ χώρα. Ἔτσι ἡ ἄμυνα εἶναι διπλῆ, ὅπως καὶ στὴ Γιουγκοσλαβία. Ἄμυνα στὰ σύνορα μὲ ταυτόχρονη ἄμυνα στὸ ἐσωτερικό, σὲ ὅλα τὰ κρίσιμα σημεῖα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐφόδων ἀλεξιπτωτιστῶν.

«Ἡ οὐδετερότητα κάθε ἄλλο παρὰ μικρὲς ἀμυντικὲς δαπάνες σημαίνει δηλώνει ὁ προαναφερθεὶς Σουηδὸς στρατιωτικός. Οἱ ἐξοπλιστικὲς μας δαπάνες εἶναι ὑψηλὲς καὶ θὰ κρατηθοῦν ὑψηλές, ἂν δὲν πραγματοποιηθεῖ ἕνας παγκόσμιος ἀφοπλισμός, διαπιστωμένος πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία καὶ ἐλεγχόμενος μόνιμα καὶ ἀποτελεσματικά, σὲ Δύση καὶ Ἀνατολή».

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ ζοῦμε 100 χρόνια

Ἀρκεῖ ἡ «λογικὴ» διαβίωση

20.000 οἱ αἰωνόβιοι στὴ Σοβ. Ἕνωση

ΚΙΕΒΟΝ. Οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες τοῦ Ἰνστιτούτου Γεροντολογίας τοῦ Κιέβου πιστεύουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἱκανὸς νὰ προσθέση περὶ τὰ 30 ἔτη εἰς τὸν μέσον χρόνον τῆς ζωῆς του. Κατὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸν Ντιμίτρι Τσεμποτάρυωφ, διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου, μεγάλον ρόλον εἰς τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ παίξουν ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις καὶ αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι, ὡς καὶ ἡ λογικὴ διατροφή, ἡ ἀποφυγὴ τῶν ἐκνευρισμῶν καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὴν ἐργασίαν.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον εἶναι ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων κέντρων μελέτης καὶ θεραπείας τοῦ γήρατος εἰς τὸν κόσμον. Ἀνταλλάσσει πληροφορίας μὲ παρόμοια κέντρα τῆς Ἀνατολῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Σουηδίας καί, ὡς λέγει ὁ Τσεμποτάρυωφ, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, πιθανώτατα καὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

«Μεγάλαι ἀνακαλύψεις εἰς τὸν τομέα μας δὲν γίνονται πολὺ συχνά. Δὲν ὑπάρχουν ἅλματα. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτά, πιστεύομεν ὅτι ὁ κόσμος δύναται νὰ ζῇ μέχρι τοῦ 90οῦ ἢ τοῦ 100οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του», εἶπεν ὁ Τσεμποτάρυωφ εἰς πρόσφατον συνομιλίαν του μὲ Λυτικοὺς ἀνταποκριτάς.

Ὁ μέσος ὅρος ζωῆς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν εἶναι, σήμερον, τὰ 70 ἔτη, ἀλλ' εἰς τὸν πληθυσμὸν τῶν 259 ἑκατομμυρίων τῆς χώρας αὐτῆς ὑπάρχουν 3 ἑκατομμύρια ἄτομα ἡλικίας ἄνω τῶν 80 ἐτῶν, περὶ τὰς 600.000 ἄνω τῶν 90 καὶ 20.000 ἡλικίας ἄνω τῶν 100 ἐτῶν.

ΟΙ ΥΠΕΡΑΙΩΝΟΒΙΟΙ

Εἰς τὰς Σοβιετικὰς δημοκρατίας τοῦ Ἀτζερμπαϊτζὰν καὶ τῆς Γεωργίας, ὡς καὶ εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Οὐκρανίας, ὑπάρχουν ἄτομα τὰ ὁποῖα φθάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 130 ἢ τῶν 150 ἐτῶν. Ὁ Τσεμποτάρυωφ λέγει ὅτι ὁ γηραιότερος ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἔχει γνωρίσει, ἦτο ἡλικίας 158 ἐτῶν ὅταν ἀπέθανε. «Εἶναι ἀδύνατο νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἠμποροῦν νὰ ζήσουν τόσον πολύ», λέγει ὁ Τσεμποτάρυωφ, 90 ἢ 100 ἐτῶν ἢ καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀγωνισθῶμεν δι' αὐτὸ τὸ ἀπόθεμα.

Ὁ Τσεμποτάρυωφ λέγει ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ γενετικοὶ ἐλπίζουν ὅτι πολὺ συντόμως θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν ἐὰν τὸ ἄτομον θὰ ἔχῃ μακρὸν ἢ βραχὺν βίον ἀλλὰ πολλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ κάθε ἄτομον, αὐτὸ καθ' ἑαυτό. Οὔτος προσθέτει. «Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιστήμην τῆς κληρονομικότητος, κάθε ἄτομον ἔχει τὸ ἰδικόν του πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς του ἢ νὰ παραταθῇ. Δυστυχῶς, πολλοὶ ἄνθρωποι μειώνουν τὸν χρόνον τῆς ζωῆς των διὰ διὰ τοῦ καπνίσματος, τοῦ ποτοῦ, τῆς ὑπερβολικῆς καταναλώσεως καφέ, τὴν ὑπερέντασιν καὶ τὸν ἄλογον τρόπον ζωῆς. Ἀπὸ τοῦ 40οῦ ἔτους ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ περιορίζει βαθμιαίως τὴν κατανάλωσιν θερμίδων κατὰ τὸ ἕν τρίτον, διότι ὁ μεταβολισμός του δὲν καίει πλέον μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν τὰς θερμίδας».

Διὰ τοὺς Σοβιετικοὺς ἰδιαιτέρως, ἡ παχυσαρκία ἀποτελεῖ, πρόβλημα. Ὁ Τσεμποτάρυωφ ὑπολογίζει ὅτι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν τὸ 40ο τῶν μεσηλίκων καὶ τῶν γυναικῶν, εἶναι παχύσαρκοι. Ὁ Τσεμποτάρυωφ, λέγει ὅτι μέγα πρόβλημα εἶναι καὶ ἡ συνταξιοδότησις διότι, ἐπιφέρει τὰς «ἀσθενείας τῶν συνταξιούχων».

ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΟΣ «ΧΟΜΠΥ»

«Ἡ ἀποχώρησις ἐκ τῆς ἐργασίας εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέση μεγάλην στενοχωρίαν καὶ νὰ ἐπηρεάση ὁλόκληρον τὸ σῶμα, προκαλεῖ δὲ πολλὰς ἀσθενείας» λέγει. «Τὸ καλλίτερον δι' ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος παίρνει τὴν σύνταξίν του, εἶναι νὰ εὑρίσκη ἕνα τρόπον νὰ συνεχίση ἐργαζόμενος, ἀλλὰ μὲ ὀλιγώτερον ἐντατικὸν ρυθμόν. Διότι δὲν πρέπει νὰ ἐργάζεται τόσον σκληρῶς, ὅσον ὅταν ἦτο νεώτερος. Αἱ ἀσθένειαι τῶν συνταξιούχων, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς πᾶσαν ἡλικίαν. Ἐὰν εἷς ἄνθρωπος δὲν εἶναι ψυχικῶς ἕτοιμος νὰ παύση νὰ ἐργάζεται, ἐὰν συνταξιοδοτηθῇ ὑποχρεωτικῶς, θὰ πρέπει νὰ ἐξεύρη μίαν ἄλλην ἐπαγγελματικὴν ἢ κοινωνικὴν δραστηριότητα, ἢ νὰ ἀποκτήση ἓν «χόμπυ», ὥστε νὰ καταπολεμήση τὴν ἀδιαφορίαν. Ἡ κηπουρικὴ εἶναι ἓν καλὸν μέσον διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς «χρεωκοπίας» ἐκ τῆς συνταξιοδοτήσεως».

Ὁ Τσεμποτάρυωφ λέγει ὅτι δὲν εἶναι γνωστὸν διατὶ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν εἶναι μακρόβιοι, ἀλλὰ ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι ὅλοι ἔχουν ἕνα παρόμοιον τρόπον ζωῆς. «Εἰς ὅλην των τὴν ζωὴν ἔκαμναν ἀγροτικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας δὲν ἐσταμάτησαν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 75 ἢ καὶ τῶν 100 ἐτῶν, ἀλλὰ τὰς συνέχισαν κατὰ περιορισμένον τρόπον. Δὲν ἀνῆκαν εἰς πλουσίας οἰκογενείας καὶ οὕτω δὲν ἔτρωγαν πλουσίας τροφάς. Ἔτρωγαν πολὺ ἁπλῆν τροφήν».

Κατὰ τὸν Τσεμποτάρυωφ, ἡ συνταγὴ διὰ τὴν μακροβιότητα, εἶναι:

1) Ἡ ἀποτελεσματικὴ θεραπεία ἢ ἡ κατάργησις τῶν ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ βίου, ὡς εἶναι ὁ καρκίνος, ἡ ἀρτηριοσκλήρωσις καὶ ἡ ὑπέρτασις. Ἡ ἀποφυγὴ των προσθέτει πέντε ἔτη εἰς τὴν ζωήν.

2) Ὁ ἔλεγχος τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος, ἡ λογικὴ ἐργασία, διατροφή, ἀνάπαυσις καὶ αἱ ἁρμονικαὶ σχέσεις μὲ τὰ ἄτομα τοῦ περιβάλλοντος, προσθέτουν ἐπίσης πέντε ἔτη ζωῆς.

3) Ὁ φαρμακολογικὸς ἔλεγχος τοῦ γήρατος, διὰ τῶν βιταμινῶν, τῶν ἀναβολικῶν ὁρμονῶν καὶ τῶν ἐλαφρῶν διεγερτικῶν, ὡς εἶναι ὁ βασιλικὸς πολτὸς καὶ τὸ γκινσένγκ.

PEGGY POLK

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Διαρκὴς "θεομηνία„ γιὰ τὸν ἀγροτικὸ κόσμο εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῆς κυβερνήσεως

Ἄρθρο τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Τὰ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ κρύο καὶ οἱ δυνατοὶ ἄνεμοι, ἔφεραν στὰ χωριὰ καὶ τοὺς κάμπους τὴν καταστροφὴ τῆς παραγωγῆς: ἐσπεριδοειδῆ, κηπευτικά — πατάτες σὲ μεγαλύτερη ποσότητα. Δοκιμάζεται σκληρὰ ἡ κτηνοτροφία, περισσότερο στὰ ὀρεινὰ. Ἡ ἀγροτιά —οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκληροῦ μόχθου— τώρα γιαυτούς, ποιὸς ρωτᾶ;

Ἔτσι λοιπὸν προβληματίζεται πάλι κάθε ἀγροτικὴ οἰκογένεια, γιὰ τὸ πάρα— πέρα γιὰ τὸ αὔριο; Γιατί;

Μιὰ ἄλλη μόνιμη κατάσταση— μιὰ θεομηνία σέ διάρκεια, ποὺ εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῆς πολιτείας, χτυπάει τὴν ἀγροτικὴ παραγωγή, ποὺ εἶναι σὰν νὰ χτυπᾶ τὴν ἴδια τὴν ἀγροτιὰ στὴν ρίζα της, τὰ χωριά. Αὐτὸ διαπιστώνεται κάθε μέρα καὶ περισσότερο: Αὐξάνεται ἡ παραγωγὴ, ἀλλὰ γίνεται ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ μείωση τοῦ χαμηλοῦ καὶ κάποτε ἀνύπαρκτου ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος.

Ἐπικρατεῖ ἐδῶ, ἐπαληθεύει πέρα γιὰ πέρα τὸ ἀξίωμα «οἱ φτωχοὶ φτωχότεροι καὶ οἱ πλούσιοι πλουσιότεροι».

Πρῶτα εἶναι τὰ τρία εὐλογημένα ἀγαθά: «Σίτος, οἶνος καὶ ἔλαιον».

Ἕξι δραχμὲς τὸ πληρώθηκε ὁ παραγωγὸς τὸ στάρι του καὶ τὸ ψωμὶ τὸ σταρένιο, ποὺ πληρωνόταν κάποτε λιγώτερο ἀπὸ τὴν τιμὴ τοῦ σταριοῦ, σήμερα ὁ καταναλωτὴς τὸ πληρώνει 18 δρχ. τὸ κιλό. Μέ μιὰ διαφορὰ τὸ ἀκριβὸ ψωμὶ σήμερα ἀπὸ τὸ φθηνὸ στάρι ποὺ τὸ ἀρπάζουν τοῦ παραγωγοῦ εἶναι διαφοροποιημένο, τυποποιημένο, λευκὸ ἐντυπωσιακότερο, ἀλλὰ ὅλο καὶ πιὸ δυσκολοχώνευτο! Τὸ γιατὶ ποιὸς θὰ μᾶς τὸ πῇ;

Τὰ σταφύλια: Οἱ παραγωγοὶ τῆς Ἀχαΐας —ἐδῶ δγαίνουν οἱ καλλίτερες ποιότητες — τὰ πληρώθηκαν τὸ 1977 σὲ τιμὲς τὸ κιλὸ μικρότερες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ πληρώθηκαν τὸ 1976, ἀλλὰ πάλι ἡ τιμὴ τοῦ κρασιοῦ αὐξήθηκε γύρω στὰ 15%. Χωρὶς νὰ ποῦμε γιὰ τόσες καὶ τόσες εἰσαγωγὲς ὁμοειδῶν ἀλλὰ ἀμφιβόλων προϊόντων ρωτᾶμε γιατὶ ἀφοῦ αὐξήθηκε ἡ τιμὴ τοῦ κρασιοῦ, δὲν πῆραν οἱ παραγωγοὶ γιατὶ νὰ πληρώνη ἡ κατανάλωση; Οἱ σταφίδες καὶ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀφημένοι σχεδὸν στὴ τύχη τους γιαυτὸ ὅλο συνεχίζονται τὰ σταφιδοξεριζώματα, τὴν στιγμὴ ποὺ πρέπει στὸ νομό μας νὰ γίνουν καινούργιες φυτεῖες. Ἑκατό — ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδες στρέμματα προσφέρονται γιαυτὸ τὸν σκοπό. Ἀλλὰ τέτοιες ἐνέργειες ρέλουν πνοή.

Ποιὸς θὰ τὴν δώση;

Τὸ λάδι τῆς ἐλιᾶς ἦταν κάποτε στὰ χέρια τοῦ παραγωγοῦ χρυσάφι, καὶ γιὰ τὸν καταναλωτὴ ἀγνὴ τροφή — ἀπόλαυση. Ἀπὸ τὸ 1960 κάναμε καταγγελίες σὰν παραγωγοὶ γιατὶ τὴν θέση τοῦ λαδιοῦ, τὴν ἔπαιρναν τὰ διάφορα σπορόλαδα. Σήμερα μὲ τιμὴ ἀσφαλεί